

Remissvar över betänkandet Ökad insyn i politiska processer (SOU 2025:52)

Hovrätten har, utifrån de aspekter hovrätten har att beakta, granskat betänkandet och har inga synpunkter på förslagen. Hovrätten redovisar nedan några synpunkter på den lagtekniska utformningen.

Första stycket i 8 § i förslaget till lag om insyn i kommunikation med syfte att påverka politiska beslut är något svårläst. Lokutionen "under den period som redovisningen gäller" framstår dessutom som överflödigt på grund av hänvisningen till 7 § som sker inledningsvis. Hovrätten föreslår därför att stycket ges följande lydelse.

En redovisning om påverkanskommunikation enligt 7 § ska ange de ämnen som den registrerades påverkanskommunikation har gällt. För varje ämne ska finnas uppgift om

1. namn på den eller de politiska beslutsfattare med vilka kontakter har skett eller uppgift om departement, enhet, utskott eller motsvarande för den eller de medarbetare till politisk beslutsfattare med vilka kontakter har skett, och
2. de huvudsakliga sätten att hålla kontakt och kontakternas ungefärliga omfattning.

Inledningen till 13 § i förslaget till lag om insyn i kommunikation med syfte att påverka politiska beslut har fått en felaktig språklig utformning. Vidare ger uppräkningslistan intryck av att vara uttömmande. Det framgår av författningskommentaren att detta inte är avsikten. Hovrätten föreslår därför att paragrafen inleds på följande sätt.

När det finns särskild anledning till det, ska Kammarkollegiet utreda om

Den avgränsning som görs i 9 a § i förslaget till lag om ändring i lagen (2018:90) om insyn i finansiering av partier där det anges att "mindre bidrag" undantas från förbudet är viktig. Varken den allmänna motiveringen eller författningskommentaren ger emellertid någon närmare vägledning kring vad som avses med detta begrepp. För att underlätta den praktiska tillämpningen bör denna gräns närmare preciseras.

Det omfattande första stycket i 21 a § i förslaget till lag om ändring i lagen om insyn i finansiering av partier utgörs av en enda mening. För att underlätta läsningen föreslår hovrätten att paragrafen ges följande utformning.

En ideell förening inom ett parti eller ett partis sidoorganisation eller en ledamot, ersättare för ledamot eller valkandidat är i vissa fall skyldig att göra en utredning. Det gäller om någon av dem har anledning att misstänka att

- a. en bidragsgivare till föreningen, ledamoten, ersättaren för ledamot eller valkandidaten har lämnat bidrag av sådant slag och värde som avses i 21 § första och andra stycket, genom att delta i insamling av kontanter eller att lämna flera bidrag som inte överstiger 0,005 prisbasbelopp eller på annat sätt, eller
- b. de uppgifter som föreningen, ledamoten, ersättaren för ledamot eller valkandidaten har om en bidragsgivares identitet inte är korrekta eller inte är tillräckliga.

I fall som anges i första stycket är föreningen, ledamoten, ersättaren för ledamot eller valkandidaten som bidraget har lämnats till skyldig att ta reda på bidragsgivarens identitet, vilket slags bidrag som har lämnats, bidragets storlek och under vilket räkenskaps- eller kalenderår som bidraget lämnades.

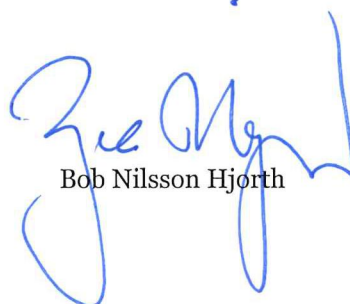
Första och andra styckena gäller också bidrag som har lämnats till en sådan verksamhet som avses i 11 § tredje stycket. Den ideella förening som har ett bestämmande inflytande över verksamheten eller som den är knuten till är då skyldig att utreda saken enligt första stycket.

Om en utredning enligt föregående stycken inte genomförs eller om det inte med tillräcklig säkerhet går att ta reda på de uppgifter som anges där, ska bidraget anses vara ett anonymt bidrag.

Detta yttrande har beslutats av hovrättslagmannen Bob Nilsson Hjorth, hovrättsrådet Elisabet Rune och tf. hovrättsassessorn Marija Pejic (referent).

Marija Pejic

Bob Nilsson Hjorth